

Aleksandr Konstantinowicz Anastasjew

1. Александр Константинович Анастасьев.
2. Ur. 23 V 1837 r., w Jelizawietgradzie w guberni chersońskiej.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny guberni chersońskiej, od 2 XI 1848 r. – taurydzkiej.
5. Szkoła prywatna.
6. Majątek pozyskany, początkowo wspólny z rodzicami – 752 dz. 1479 s. przy wsi Karpówka w powiecie mohylewskim guberni podolskiej.
7. Żona: Tatiana Daniłowna Szklarewicz, ur. ok. 1844 r., zm. 20 III 1890 r. w Czernihowie, pochowana we wsi Kargowka w pow. mohylewskim gub. podolskiej, wyznania prawosławnego, córka Daniła Piotrowicza Szklarewicza, właściciela ziemskiego guberni połtawskiej, i Uljany Jewstafjewnej Biełowodskiej.
8. Dzieci: Ksenia, ur. 22 XI 1863 r., zm. 31 XII 1952 r., mąż: Dmitrij Piotrowicz Kaznakow, ur. w 1839 r., zm. w 1892 r., gen.-mjr art., członek Rady Państwowej; Tatiana, ur. 25 IX 1865 r., zm. w 1924 r., mąż: dr med. Ilja Eduardowicz Lisner, ur. 23 IV 1862 r. w Nowogrodzie, zm. po 1909 r., syn lekarza, absolwent Imperatorskiego Uniwersytetu Dorpackiego, lekarz w Kukawce w powiecie mohylewskim guberni podolskiej;

9. Ojciec: Konstantin Nikołajewicz Anastasjew, ur. w 1792 r., zm. 27 VII 1879 w Odessie, wyznania prawosławnego, absolwent Instytutu Inżynierów Dróg Komunikacyjnych 1816 r., inżynier morski, gen.-lejt. w stanie spoczynku, od 1819 r. inżynier III Okręgu Dróg Komunikacyjnych, od 1851 r. dowódca Południowego Okręgu Korpusu Inżynierów Morskich, żonaty dwukrotnie (druga żona Aleksandra Aleksiejewna). **Matka:** Maria Pawłowna Mawromichali, ur. w 1809 r., zm. ok. 1870 r. **Rodzeństwo:** Sofija, ur. między 1828 r. a 1832 r., zm. w 1906 r., zamężna z mjr-em Nikołajem Jewstafjewiczem Biełowodskim, ur. w 1819 r., zm. w 1888 r., właścicielka majątku Burluk w gub. symferopolskiej, podejrzana o kontakty z organizacjami narodnickimi; Wiktor, ur. 23 III 1836 r., zm. 1 VI 1897 r., urzędnik, rzeczywisty radca stanu, meloman.

10. 3 VI 1854 r. – po złożeniu egzaminu wcielony w charakterze podoficera do Mińskiego Pułku Piechoty; od 1 IX 1854 r. do 28 VIII 1855 r. brał udział w walkach na Krymie; 9 VII 1855 r. – zatw. na stanowisku adiutanta batalionowego; 23 VII 1856 r. – przeniesiony na front; 29 IX 1858 r. – oficer-przedstawiciel żołnierzy niższych stopni; 14 VII 1861 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby wojskowej z powodów osobistych; 4 V 1866 r. – urzędnik do specjalnych poleceń VI klasy przy generał-policmajstrze Królestwa Polskiego, oddelegowany do dyspozycji naczelnika Warszawskiego Okręgu Żandarmerii; 9 I 1867 r. – z powodu likwidacji struktur oberpolicmajstra warszawskiego pozostał poza etatem przy Zarządzie Warszawskiego Korpusu Żandarmerii z wynagrodzeniem 1500 rub. i kwaterą; 20 VII 1867 r. – p.o. naczelnika powiatu szczucińskiego guberni łomżyńskiej (10 II 1873 r. – oddelegowany do Królestwa Prus celem udziału w komisji międzynarodowej, omawiającej kwestie policyjne i celne związane z planowanym połączeniem brzesko-grajewskiej linii kolejowej z siecią kolejową na terenie Królestwa Prus); 4 III 1877 r. – wicegubernator płocki (9 IX 1877 r. – przewodniczący tymczasowej komisji statystycznej w Płocku; 28 VII 1879 r. – przewodniczący komitetu specjalnego ds. przebudowy i przystosowania domu biskupiego w Płocku do potrzeb siedziby sądu okręgowego, izby skarbowej i gubernialnej kasy skarbowej); 19 V 1881 r. – wicegubernator tambowski; 6 VIII 1882 r. – p.o. gubernatora permskiego (25 III 1883 r. – honorowy członek Uralskiego Towarzystwa Miłośników Przyrodoznawstwa); 15 V 1883 r. – zatw. na stanowisku gubernatora permskiego (od 4 X 1884 r. do 29 IV 1885 r. – członek komisji specjalnej powołanej w Sankt Petersburgu do reformy zarządu lokalnego pod przewodnictwem Kachanowa); 11 IV 1885 r. – gubernator czernihowski; 22 VII 1892 r. – członek Rady Państwowej bez przydziału funkcji; 1 I 1893 r. – członek Rady Państwowej w Departamencie Ekonomii Państwowej; 1 I 1894 r. – członek

Rady Państwowej w Departamencie Praw; 1 I 1900 r. – członek Rady Państwowej w Departamencie Spraw Cywilnych i Duchownych.

11. 12 X 1854 r. – wdzięczność monarsza dla garnizonu Sewastopola w czasie bombardowania; 25 VI 1855 r. – za wyróżnienie i nieustraszone męstwo okazane przy obronie Sewastopola w czasie bombardowania – order św. Anny IV kl. z napisem „za chlubę”; 22 IX 1855 r. – za obronę Sewastopola order św. Stanisława III kl. z mieczami; 1855 r. – medal srebrny dla upamiętnienia obrony Sewastopola; 1856 r. – medal brązowy dla upamiętnienia wojny lat 1853–1856; 27 III 1867 r. – za wzorową i przykładową służbę oraz specjalne wysiłki nagrodzony orderem św. Stanisława II kl. z mieczami pod orderem; 28 VIII 1870 r. – order św. Stanisława II kl. z koroną imperatorską; 11 VI 1872 r. – wdzięczność ministerstwa oświaty ludowej za wysiłki na rzecz polepszenia stanu materialnego i wyglądu zewnętrznego szkół w pow. szczuczyńskim gub. łomżyńskiej; 28 IV 1873 r. – podziękowanie Namiestnika Królestwa Polskiego za wysiłki na rzecz rozkwaterowania wojska w pow. szczucińskim; 5 V 1873 r. – pruski order Korony III kl.; 4 VII 1873 r. – order św. Anny II kl.; 5 IV 1875 r. – podziękowanie ministra oświaty ludowej za oddaną służbę na rzecz szkolnictwa elementarnego w pow. szczucińskim; 17 IV 1875 r. – pierwszy dodatek piętnastoprocentowy za 5 lat służby w Królestwie Polskim; 28 IX 1875 r. – nagroda finansowa w wysokości 300 rub.; 21 VIII 1877 r. – drugi dodatek piętnastoprocentowy za 10 lat służby w Królestwie Polskim; 1 I 1878 r. – order św. Władimira IV kl.; 23 XII 1878 r. – medal srebrny za prace na rzecz „urządzenia włościan” w Królestwie Polskim; 10 IX 1879 r. – odznaka Czerwonego Krzyża; 14 XII 1881 r. – nagroda finansowa w wysokości 700 rub.; 28 III 1882 r. – order św. Władimira III kl.; 19 IV 1884 r. – wdzięczność Aleksandra III za przygotowanie odzieży dla aresztantów z korzyścią dla skarbu państwa; 24 III 1885 r. – order św. Stanisława I kl.; 4 VII 1885 r. – wdzięczność Aleksandra III za wyróżniającą postawę przy likwidacji zamieszek powstałych w Gogolewie w gub. czernihowskiej podczas prac pomiarowych gruntów należących do chłopów; 1 II 1886 r. – wdzięczność Aleksandra III za wprowadzenie w gub. czernihowskiej sposobu przygotowania odzieży dla aresztantów z korzyścią dla skarbu państwa; 12 VII 1886 r. – wdzięczność Aleksandra III za pobór podatków stałych w 1885 r.; 1 I 1888 r. – order św. Anny I kl.; 17 XII 1890 r. – аренда majątku z dochodem 1500 rub. rocznie na 6 lat z dniem 1 I 1891 r.; 29 X 1892 r. – honorowy obywatel Czernihowa; 31 I 1894 r. – аренда dochodu 3000 rub. rocznie (zamiast tej 1500 rub.); 1 I 1896 r. – order św. Władimira II kl.; 26 II 1896 r. – medal srebrny na pamiątkę panowania Aleksandra III; 26 V 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia koronacji Mikołaja II; 25 VI 1896 r. – medal

srebrny na pamiątkę panowania Mikołaja I; 31 X 1896 r. – jednorazowa zapomoga w wysokości 4000 rub.; 13 XII 1896 r. – аренда z dochodem 3000 rub. rocznie przedłużona o 4 lata; 9 II 1900 r. – jednorazowa zapomoga w wysokości 4000 rub.

12. 27 XI 1854 r. – podchorąży; 5 XII 1854 r. – za wyróżnienie się w walce awansowany do stopnia chorążego (st. 24 X 1854 r.); 27 V 1858 r. – podporucznik; 17 VI 1859 r. – porucznik; 2 XII 1870 r. – przemianowany z porucznika na rangę cywilną – sekretarza kolegiального (st. 18 I 1868 r.); 7 VII 1871 r. – radca tytularny (st. 13 I 1870 r.); 11 VIII 1872 r. – asesor kolegialny (st. 13 I 1872 r.); 27 VI 1875 r. – radca nadworny (st. 13 I 1875 r.); 1 XI 1878 r. – radca kolegialny (st. 13 I 1878 r.); 13 III 1881 r. – radca stanu (st. 13 I 1881 r.); 15 V 1883 r. – za wyróżnienie rzeczywisty radca stanu; 21 IV 1893 r. – za wyróżnienie tajny radca (st. 21 IV 1891 r.).

13. Brał udział w wojnie krymskiej. Zwolennik tzw. stanowo-szlacheckiej partii. W Czernihowie dołożył starań na rzecz zachowania zabytkowych świątyń. Powołał do życia sławny swego czasu chór cerkiewny i został wybrany na starostę spasskiego soboru katedralnego w Czernihowie. P. Zajoncowski podaje, że Anastasjew był człowiekiem okrutnym i odpychającym. Jego żona zajmowała się działalnością dobroczynną. Była kuratorką przytułku dziecięcego i przewodniczącą Czernihowskiego Towarzystwa Dobroczynności.

14. Zmarł 15 VIII 1900 r. w Lubeczu w czasie gościny u hr. G. A. Miłoradowicza, pow. gorodniański gub. czernihowska; został pochowany przy pokrowskiej cerkwi w Lubeczu.

15. RGIA, zesp. 1162, inw. 6, sygn. 13; zesp. 1284, inw. 44, 1877 rok, sygn. 44; zesp. 1343, inw. 16, sygn. 1591; DACzO, zesp. 127, inw. 1, sygn. 7460; AP w Białymstoku oddział w Łomży, ASCPP pod wezwaniem św. Trójcy w Łomży, sygn. 17, k. 44v–45; sygn. 20, k. 57v–58; AP w Płocku, ASCPP w Płocku, sygn. 24, k. 17v–18; AP w Suwałkach oddział w Ełku, Zarząd Powiatu Szczucińskiego, sygn. 7; „Ломжинския Губернска Вѣдомости” 1867, nr 28, s. 4; Л. В. Вербицкая, *Герой Крымской войны черниговский губернатор А. К. Анастасьев из рода Мавромихали*, [w:] *Восточная (крымская) война 1853–1856 годов Новые материалы и новые осмысление*, t. 2, Симферополь 2005, s. 33–43. Е. Г. Литвинова, *Александр Константинович Анастасьев*, [w:] *Пермские губернаторы: традиции и современность*, pod red. И. К. Кирьянова, В. В. Мухина, Пермь 1997, s. 112–116; Е. Г. Литвинова, *Анастасьев Александр Константинович: 1882–1885*, [w:] *Популярная энциклопедия Пермского края*, t. 1, Пермь 2006, s. 115–116; Д. Н. Шилов, Ю. К. Кузьмин, *Члены Государственного Совета Российской Империи 1801–1906. Библиографический*

справочник, Sankt Petersburg 2007, s. 31–34; A. В. Морозова, Н. М. Полетун, *Черниговские губернаторы и вице-губернаторы. Библиографический справочник*, Czernihów 2006; Л. В. Студенова, *Черниговские князя, полковники, губернаторы*, Czernihów 1998; E. Piórkowska, *Prawosławni w Płocku w XIX wieku*, [w:] *Dzieje Płocka*, t. 2, *Dzieje miasta w latach 1793–1945*, pod red. M. Krajewskiego, Płock 2006; *Album Academicum der Kaiserlichen Universität Dorpat*, oprac. A. Hasselblatt, G. Otto, Dorpat 1889, s. 793.